

Във връзка с това жалбоподателят твърди, че изключенията от изискването за прозрачност, които са предвидени в член 4, параграф 3 и в член 4, параграф 1, буква а), четвърто тира от Регламент (ЕО) № 1049/2001, не се прилагат в настоящия случай.

Налице е също липса на претегляне и на мотиви, както и по-висш обществен интерес от оповестяването на документите.

- (¹) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (BRENT INDEX)

(Дело T-430/16)

(2016/C 371/18)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Атланта, Джорджия, Съединени щати) (представител: P. Heusler, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „BRENT INDEX“ — заявка за регистрация № 14 284 947

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 2 юни 2016 г. по преписка R 8/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) и член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 1 август 2016 г. — VIMC/Комисия

(Дело T-431/16)

(2016/C 371/19)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: VIMC — Vienna International Medical Clinic GmbH (Кулмбах, Германия) (представител: R. Bramerdorfer, Rechtsanwältin)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Комисията от 27 май 2016 г. (дело AT.40231 — VIMC/WK&FGB), и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяна на Решение С (2016) 3351 окончателен на Комисията от 27 май 2016 г., с което жалбата на жалбоподателя е оставена без разглеждане на основание член 13 от Регламент (ЕО) № 1/2003 ⁽¹⁾.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно единствено основание, като твърди злоупотреба с власт.

В това отношение жалбоподателят твърди, че прилагането или неприлагането на член 13 от Регламент (ЕО) № 1/2003 не попада в правото на преценка на Комисията. Тя по-скоро следва да вземе предвид особените обстоятелства на конкретния случай и не може въз основа на тази разпоредба, без подробна аргументация, да остави без разглеждане искане, с което вече се е занимавал държавен орган.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 3 август 2016 г. — Pometon/Комисия

(Дело T-433/16)

(2016/C 371/20)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Pometon SpA (Мартеларо, Италия) (представители: E. Fabrizio, V. Veneziano и A. Molinaro, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- като главно искане, да отмени обжалваното решение,
- при условията на евентуалност, да отмени или да намали санкцията, наложена на Pometon,
- да осъди ответника да възстанови сумите, които жалбоподателят евентуално е внесъл по време на производството в изпълнение на обжалваното решение, както и да възстанови всякакви други разходи, направени от жалбоподателя в изпълнение на посоченото обжалвано решение,
- при всички положения, да осъди ответника да заплати съдебните и всякакви други разноски, направени от жалбоподателя във връзка с настоящото производство.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу Решение С(2016) 3121 окончателен на Комисията от 25 май 2016 г. (дело AT.39792 — Стоманени абразиви) относно производство по член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“) и член 53 от Споразумението за ЕИП (наричано по-нататък „обжалваното решение“).